

Việt Nam Tôì Màu Xám Mây Mù Hay Khói Xe

Bà Cự mong muốn gì / ở những người qua lại? Muốn họ chào "Bà Ngoại?", muốn họ mua bó rau? Bà Cự đó đang đâu? Bên châu Âu, tị nạn? Trong Việt Nam, cách mạng? Thành phố Hồ Chí Minh? Bà Cự đó, tấì hình/ người ta photoshop? Tại sao bà teo tóp / giữa cõi đời phồn hoa? Những xấp bạc để kia / gợi chắì lòng thềm muốn? Trước mặt, rổ rau muốì / bà trồng hay bà in? Nếu mà in đượì tình / Trời ơi Tình-Đấì-Nướì / thì chúng ta cho, trước / bà Cự này đượì không?

Cuộc đời giống con sông / chảy hoài và chảy mãi / chảy về đâu, đại hải? Chảy vào con mắt ta? Mắt ta: biển bao la / khi đời ta thất vọng / khi mà nguồn sự sống...còn lại: Sự Thanh Bần! Ôi! Xã Hội Công Dân! Bà cự nhắm con mắt / con cháu còn hay mất? Nướì mắt Bà bốc hơi? Bó rau muốì chờ người / rặì người trong nắng bụi! Vì sao đời nên nổi / khi Đấì Nướì Thanh Bình...mà người người lênh đênh / giữa trời Nam, biển Bắc...cùng đi cùng chắì gặp / dù nướì cùng con sông!

Chín cửa sông Cửu Long nay chỉ còn bảy cửa...
Đấì trời luôn rộng mở, lòng người sao kín, cam?

Một đốìng tiền Việt Nam! Một lầì than đốì rách! Hỡi bầy bầy du khách đến Việt Nam thăm ai? Đi đốì tiền, đi chơi? Đứìng, ngồi đầì, hiên quán? Có thấy rổ rau muốì? Bà Cự ngồi...để thương! Nghĩ bà mong cháu, con...mình không là con cháu!

Bên kia sông, bầy sáo / ríu rít hót trên cànì...Bên này, bờ sông xanh, người với người vô cảm! Việt Nam tôì màu xám, mây mù hay khói xe?

Trần Vấn Lệ

